

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Europese Commissie
De heer F.C.G.M. Timmermans
Wetstraat 200
B-1049 Brussel
België

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 29 maart 2016
betreft COM(2015) 633; COM(2015) 634; COM(2015) 635
ons kenmerk 159002.01u

Geachte heer Timmermans,

De vaste commissie voor Veiligheid en Justitie van de Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft in haar vergadering van 15 maart jl. de commissiemededeling: "Digitale overeenkomsten voor Europa - Het aanboren van het potentieel van elektronische handel"¹, het voorstel voor een richtlijn over overeenkomsten voor de online-verkoop en andere verkoop op afstand van goederen² en het voorstel voor een richtlijn betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud³ besproken. De leden van de **VVD**-fractie⁴ en de leden van de **SP**-fractie⁵ hebben in het kader van de politieke dialoog met de Europese Commissie de volgende opmerkingen en vragen ten aanzien van de mededeling en de twee voorstellen.

De leden van de **VVD**-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de mededeling en de twee bovengenoemde voorstellen. De leden van de VVD-fractie geven aan dat het betalen met persoonsgegevens rechtstreeks ingrijpt in de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen. Het betalen met persoonsgegevens hangt dan ook nauw samen met de waardering van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Het waarderen van bepaalde prestaties die individuen online kopen in geld is voor hen en hun wederpartij(en) goed te overzien. Maar hoe zijn diezelfde prestaties in persoonsgegevens te waarderen? Hoe worden individuen in staat gesteld om deze prestaties te waarderen? Wat is daar voor nodig? Hoe worden individuen geïnformeerd over de gevolgen van het betalen met hun persoonsgegevens aan een bepaalde aanbieder of leverancier voor hun persoonlijke levenssfeer? Hoe worden individuen in staat gesteld om deze gevolgen te overzien en vervolgens te waarderen? De leden van de VVD-fractie verzoeken de commissie om op deze vraag te reflecteren.

¹ COM(2015) 633; zie voor de behandeling in de Eerste Kamer Edossier met nummer E150041 op www.europapoort.nl.

² COM(2015) 635; zie voor de behandeling in de Eerste Kamer Edossier met nummer E150043 op www.europapoort.nl.

³ COM(2015) 634; zie voor de behandeling in de Eerste Kamer Edossier met nummer E150042 op www.europapoort.nl.

⁴ 13 zetels in de Eerste kamer der Staten-Generaal

⁵ 9 zetels in de Eerste Kamer der Staten-Generaal

datum 29 maart 2016

ons kenmerk 159002.01u

blad 2

Voorts stellen de leden van de VVD-fractie de volgende vragen. Hoe verhouden de nieuwe regelingen zich met de bestaande en aanstaande privacywetgeving? In de aanstaande Europese algemene privacyverordening wordt een recht op dataportabiliteit gecreëerd. Wat zijn de gevolgen bijvoorbeeld indien een individu met zijn persoonsgegevens heeft betaald, maar vervolgens een beroep doet op zijn recht op dataportabiliteit en hij zijn gegevens van de ene aanbieder naar de andere aanbieder wenst over te dragen? Hoe moet het begrip toestemming in de bestaande en aanstaande wetgeving worden geïnterpreteerd? In de bestaande wetgeving geldt het uitgangspunt dat toestemming altijd 'vrij' moet worden gegeven. Aan een onthouding van toestemming mogen niet zodanige negatieve consequenties kleven dat toestemming sowieso wel wordt gegeven. Hoe geldt dat indien de voorgestelde richtlijnen en verordeningen van kracht worden? Graag een reactie van de Commissie.

De leden van de **SP**-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de mededeling en de twee bovengenoemde voorstellen. Deze leden geven aan dat de richtlijn betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de online-verkoop en andere verkoop op afstand van goederen de consument het terugzendrecht tot 2 jaar geeft, gelijk aan de wettelijke garantietermijn. In Nederland kennen wij ook een andere termijn voor zaken waar een langere levensduur mag worden verwacht, zoals computers, koelkasten en wasmachines. Dat voorkomt dat de consument die na twee jaar en een dag met een defecte wasmachine wordt geconfronteerd, met lege handen staat. Door de richtlijn wordt dit onmogelijk voor de consument en daarmee een belangrijke positie verzwakt. De leden van de SP-fractie geven aan dat het zou goed zijn de richtlijn hierop aan te passen.

De leden van de SP-fractie stellen voorts het volgende: de richtlijn⁶ probeert een groep uit te sluiten, de richtlijn is niet van toepassing op inhoud die onderdeel is van of niet behoort tot de hoofdfunctie, maar daar slechts ondergeschikt aan is. Dit gebied kan behoorlijk door elkaar heen lopen. Valt de app die om mijn verlichting aan te sturen hieronder? De slimme energiemeter? Een Tesla? Met het oog op *the Internet of Things* pleiten de leden van de fractie van de SP, de richtlijn hier op in te richten. Graag een reactie van de commissie.

De leden van de **VVD**-fractie geven aan dat in de voorgestelde richtlijn tot levering van digitale inhoud een brede definitie is opgenomen van het begrip 'digitale inhoud', maar in overweging 17 wordt het *Internet of Things* expliciet uitgesloten van het toepassingsgebied van de voorgestelde richtlijn. Het is de vraag of dit wel werkbaar is in de praktijk. Kan de commissie een nadere toelichting geven? Wanneer functioneert digitale inhoud als integrerend onderdeel van goederen en wanneer is deze ondergeschikt aan de hoofdfuncties van die goederen?

Ook wijzen de leden van de **SP**-fractie erop dat Artikel 6 lid 2⁷ de mogelijkheid geeft voor de aanbieder uitzonderingen te beschrijven op de non-conformiteit. Naar de mening van de leden is dit riskant, niet alleen omdat menig gebruiker de algemene voorwaarden te ingewikkeld vinden, maar ook omdat hierdoor onoverzichtelijkheid ontstaat. Bovendien is het product dermate

⁶ COM(2015) 634; zie voor de behandeling in de Eerste Kamer Edossier met nummer E150042 op www.europapoort.nl.

⁷ *ibid.*

datum 29 maart 2016

ons kenmerk 159002.01u

blad 3

ingewikkeld dat hierdoor een schijnbescherming kan ontstaan. Zij vragen waarom de commissie er niet voor heeft gekozen om te beschrijven waar het product aan moet voldoen.

Als laatste geven de leden van de SP-fractie aan dat artikel 14⁸ de verkoper vrijwaart van vervolgschade die niet in de digitale omgeving plaats vindt. Dat is opmerkelijk omdat de vervolgschade juist zeer ernstig kan zijn. Zeker waar het *the Internet of Things* betreft.

Concluderend menen de leden van de fractie van de SP dat deze richtlijn een verbetering zal kunnen zijn, afgezien van de gemaakte opmerkingen, op de huidige situatie en inderdaad een versterking van de consument zal geven. De leden vinden het daarom des te spijtiger dat er gekozen is voor een maximale harmonisatie, temeer omdat de haken en ogen zoals hier boven genoemd niet meer geregeld kunnen worden bij nationale wetgeving. Zou dat wel zo zijn, dan zouden de leden van de SP-fractie het voorstel grotendeels kunnen omarmen. Zij vragen de commissie daarom indringend te kijken naar de vorm van maximale harmonisatie.

De vaste commissie voor Veiligheid en Justitie kijkt met belangstelling uit naar de antwoorden van de Europese Commissie en ontvangt deze graag zo snel mogelijk, doch **uiterlijk binnen drie maanden** na dagtekening van deze brief.

Hoogachtend,

Mr. dr. A.W. Duthler

Voorzitter van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie

⁸ ibid, p. 15.

European Commission
Mr. F.C.G.M. Timmermans
Wetstraat 200
B-1049 Brussels
BELGIË

COURTESY TRANSLATION

date 29 maart 2016
Subject COM(2015) 633; COM(2015) 634; COM(2015) 635
our reference 159002.01u

Dear Mr. Timmermans,

In its meeting of 15 March 2016 the Standing Committee for Security and Justice of the Senate of the States General discussed the Commission Communication 'Digital contracts for Europe – Unleashing the potential of e-commerce'¹, the Proposal for a Directive on certain aspects concerning contracts for the online and other distance sales of goods² and the Proposal for a Directive on certain aspects concerning contracts for the supply of digital content³. In the context of the political dialogue with the European Commission the members of the **People's Party for Freedom and Democracy (VVD)** parliamentary party⁴ and the members of the **Socialist Party (SP)** parliamentary party⁵ have the following comments and questions about the Communication and the two Proposals.

The members of the **VVD** parliamentary party have taken note with interest of the Communication and the two Proposals referred to above. They wish to point out that payment involving the provision of access to personal data would directly impact the privacy of the persons concerned. Payment made by means of personal data is therefore closely connected with the value placed on protecting privacy. Where individuals purchase certain deliverables online for cash, the value is clear both to them and to their counterparty or counterparties. But how can the same deliverables be valued in non-monetary consideration (i.e. personal data)? How would individuals be in a position to determine the value of these deliverables? What is necessary for this purpose? How would individuals be made aware of the consequences for their privacy of using their personal data to pay a provider or supplier? How would individuals be given the opportunity to gauge and then value these consequences? The members of the VVD parliamentary party request the Commission to consider these questions.

¹ COM(2015) 633; for the proceedings in the Senate see electronic dossier number E150041 at www.europapoort.nl.

² COM(2015) 635; for the proceedings in the Senate see electronic dossier number E150043 at www.europapoort.nl.

³ COM(2015) 634; for the proceedings in the Senate see electronic dossier number E150042 at www.europapoort.nl.

⁴ 13 seats in the Senate of the States General.

⁵ 9 seats in the Senate of the States General.

The members of the VVD parliamentary party also wish to raise the following questions. How do the proposed arrangements relate to the existing and forthcoming privacy legislation? The forthcoming European General Data Protection Regulation creates a right to data portability. What would be the consequences, for example, if a person were to provide access to his personal data as a form of non-monetary consideration, but subsequently invoke his right to data portability and request the transfer of his data from one provider to another? How should the term consent be interpreted in the existing and forthcoming legislation? The basic principle in the existing legislation is that consent must always be 'freely' given. A refusal of consent must not entail such negative consequences that consent is given as a matter of course. What will be the position if the proposed Directives and Regulations enter into force? The Commission is requested to respond.

The members of the **SP** parliamentary party have taken note with interest of the Communication and the two Proposals referred to above. They wish to point out that the Proposal for a Directive on certain aspects concerning contracts for the online and other distance sales of goods gives consumers a right to return goods within two years, which is equal to statutory warranty period. However, in the Netherlands a different period applies in the case of goods that may be expected to have a longer lifespan, such as computers, refrigerators and washing machines. This prevents a situation in which a consumer is left empty-handed where, say, a washing machine turns out to be defective two years and one day after the date of purchase. Such a remedy will be made impossible by the Directive, which will therefore substantially weaken consumer protection. The members of the SP parliamentary party point out that it would be a good idea to modify the Directive in this respect.

The members of the SP parliamentary party also note as follows. The Directive⁶ purports to exclude a category of digital content: it does not apply to content which is embedded in goods in such a way that it operates as an integral part of the goods and its functions are subordinate to the main functionalities of the goods. This is an area in which different types of content can be very closely intertwined. For example, does this exclusion cover an app which controls one's lighting? Or a smart energy meter? Or a Tesla? With a view to the 'Internet of Things' the members of the SP parliamentary party advocate that the Directive be structured with this in mind. They would kindly request the Commission for a response to these points.

The members of the **VVD** parliamentary party note that the proposed Directive on contracts for the supply of digital content includes a broad definition of 'digital content', but that the Internet of Things is expressly excluded from the scope of the proposed Directive in Recital 17. It is questionable whether this is workable in practice. Can the Commission provide a further explanation? When would digital content function as an integral part of goods and when would it be subordinate to the main functionalities of those goods?

⁶ COM(2015) 634; for the proceedings in the Senate see electronic dossier number E150042 at www.europaport.nl

The members of the **SP** parliamentary party would also point out that Article 6, paragraph 2⁷, makes it possible for the supplier to define exceptions to the rule on non-conformity of digital content. In the opinion of the members, this is risky since not only do many users already find the general terms and conditions too complicated but this would also create an unclear situation. In addition, the product is so complex that the Directive could provide a kind of sham protection. They wonder why the Commission has not chosen to define the requirements which the product must satisfy.

Lastly, the members of the SP parliamentary party would point out that Article 14⁸ indemnifies the seller against consequential loss that does not occur in the digital environment. This is remarkable because the consequential loss can be very great, particularly where the Internet of Things is concerned.

In conclusion, the members of the SP parliamentary party consider that, save for the comments above, this Directive will be an improvement on the present situation and will indeed help to strengthen consumer protection. The members therefore consider it all the more regrettable that the option of maximum harmonisation has been chosen, particularly since this means that the snags and hitches identified above can no longer be put right in national legislation. If this were to be made possible, the members of the SP parliamentary party would largely embrace the proposal. They therefore urgently request the Commission to reconsider the principle of maximum harmonisation.

The Standing Committee for Security and Justice of the Senate of the States General looks forward with interest to receiving the answers of the European Commission and would be grateful to receive them as quickly as possible but in any event **no later than three months** from the date of this letter.

Yours sincerely,

Dr A.W. Duthler
Chair of the Standing Committee for Security and Justice

⁷ Ibid.

⁸ Ibid, p. 15.